

skrevne Mandskab, hurtig at kunne bringe til Fredericia den Troppeskrif, man anseer nødvendig. Der er en Mængde saadanne Forskøls, som maae komme med i Betragtning. Der er jo ogsaa flere andre offentlige Foretagender, som Staten foranstalter, uden at man just kan sige, at de betale sig, f. Ex. Dampskibsrouten til Island o. s. f. Det var ønskeligt, at der var en saadan Foretagelsesaaend i Nationen, at alle saadanne Foretagender bleve udførte af Private; men vi kunne ikke forlange, at vi skulle gaae forud for andre Nationer. Vi ere ikke lidet tilbage, og der vil efter min Mening gaae mange Aar hen, inden en saadan Foretagelsesaaend gennemtrænger Nationen, at man kan overlade Alt til Private; jeg vilde ønske, at dette var Tilfældet, men jeg troer ikke, Staten kan gjøre det efter vor hele Udvikling. Man er virkelig gaaet i denne Retning, idet man har baseret Contracten paa privat Virksomhed, ligesom ogsaa den hele Udførelse og Anlægget skeer ved privat Virksomhed; men man maa dog tage Hensyn til hele den Land, der hersker hos Fastlandets Folkeslægter. Raskt Die paa det Kört, jeg har ladet omdele i Forsamlingen, og see, hvor der er Jernbaner, og hvor der ikke er Jernbaner; de vilde da see, at Jernbanen fra Hensborg skiller Slesvig ad i 2 Dele, den ene Deel er Jernbaneland og den anden Deel Ikke-Jernbaneland, og det sidste er paa en meget ringe Deel nær dansk. Det vil da i Sandhed udøve en stor politisk Indflydelse paa hele Monarchiet, hvis der i en Række af Aar skulde være en Inddeling imellem Jernbaneland og Ikke-Jernbaneland; jeg troer, at derved Tilbøjeligheden til Udsøndring vilde faae en ikke ubetydelig Understøttelse og Næring, saa at Alt vilde dreie sig ned imod Syd.

Formanden: Den anden Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann) har Ordet.

Lehmann: Jeg frasælber Ordet.

Kirk: Jeg skal ved denne Sag stille mig, ligesom jeg stillede mig til Jernbanen, og jeg kan i Det og Alt slutte mig til, hvad den ærede Landstingsmand, der sidder ligeoverfor (An-

dræ), udtalte. Jeg troer, som jeg alt ved Jernbanesagen udtalte, at det Første, der skal holdes for Die, er: have vi Evne til at sætte vort lille Land i Gjæls, have vi Evne til at gjøre de Opførelser, der maae gjøres, til at udgive, og det maafee imod ubetydelige Renter, saa store Capitaler, som disse Arbejder ville medføre? Komme vi saa til det Resultat, at vi ikke have Evne dertil, saa troer jeg, at man bør holde sig tilbage, thi Trangen er dog virkelig ikke saa stor netop til denne Slags Veie; vi have jo omtrent nu en ligesaa let Communication med de andre Landsdele, som vi vilde faae den ved en Jernbane. Det er jo desuden nu et meget uheldigt Dieblif at forhandle en saadan Sag paa. Vi staae jo i en meget kritisk Stilling. De Capitaler, der ifølge Tractaterne skulle indgaae i Drefundsfondens Kasse, vilde maafee ikke have saa stor Betydning, som man troer, og der bliver altsaa Offre at gjøre. Saa er der dernæst de Tilskud, Kongerigets Kasse har at gjøre til de fælles Anlæggender, og det er ikke ubetydelige Tilskud. Der kan ogsaa komme andre Kriser, der kunne forarsage, at vi altid komme til at gaae dybere og dybere ned, saa at vi maafee kunne have nødig at opdrive Alt, hvad vi kunne skillinge sammen. Vi vide ikke, hvorledes Udsaldet vil blive, det er ikke klart og kan ikke staae klart for Nogen. Den nuværende Tilstand kan ligesaa let lede til en meget langvarig Krig, som den kan lede til en fredelig Løsning, men det er det, jeg holder for Die, at det forekommer mig, at Frequentzen ikke nu er saa stor, at den skulde gjøre et saadant Foretagende nødvendigt, hvorved man maafee først i en meget fjern Fremtid kan pine Muligheden af, at det vil kunne forrente sig, selv med 2 pCt. En Jernbane igennem Sjælland og Thyen vil jeg antage er i sin Orden, men selv den, troer jeg, bør for Diebliffet, hvad Thyen angaaer, staae hen, indtil en betimeligere og beleiligere Tid kommer. Jeg troer bestoværre, at vi ere stillede saaledes nu, at vi ikke bør gaae ind paa noget som helst Foretagende, der udsætter os for nye Tab, og det vide vi jo, at Tabene gaae ud over Skatteydernes Lomme. Den høitærede Minister meente at have forstaaet den ærede Taler ligeoverfor (Andræ) saaledes, som om denne troede,